

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 69)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Ιούλιος 2015

ΝΙΚΗΤΑΙ!

Ἐνίκησαν! Ποιοί. Ἄν ἀκούσουν τὴ λέξι αὐτὴ οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ ἔχουν τρελλαθῆ μὲ τὴ μπάλα, ἢ σκέψι τους θὰ πάη σὲ καμμιά ποδοσφαιρικὴ συνάντησι καὶ μὲ ἀνυπομονησία θὰ περιμένουν νὰ ἀκούσουν ἕαν νίκησε ἢ δική τους ὁμάδα. Νίκησε; ὦ, τότε θὰ ἐκδηλώσουν τὴ χαρά τους, θὰ κάνουν καὶ διαδήλωσι ἀκόμα καὶ θὰ τρέχουν στοὺς δρόμους καὶ θὰ φωνάζουν καὶ θὰ ταράζουν ὅλη τὴν πόλι... Τί

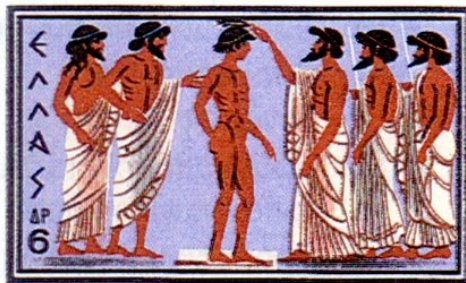
μανία, τί τρέλλα!

Ἄλλὰ αὐτὲς οἱ νίκες στὰ γήπεδα εἶναι μικρὲς καὶ ἀσήμαντες. Ὑπάρχουν ὅμως ἄλλου εἴδους νίκες ποὺ εἶναι πραγματικὰ μεγάλες καὶ σπουδαῖες νίκες, ποὺ

εἶχαν προσέξει καὶ ἐκτιμῆσει οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας, οἱ Ἕλληνες. Ἀγαποῦσαν τὸν ἀθλητισμό. Τιμοῦσαν τοὺς ἀθλητὰς. Τοὺς τιμοῦσαν ὄχι ὅμως μὲ λεφτά, ὅπως σήμερα, ποὺ μὲ ἕνα καντάρι χρυσάφι ἀγοράζουν τὰ πόδια τῶν ποδοσφαιριστῶν ποὺ θεωροῦνται ἄσσοι στὴν μπάλα. Τοὺς τιμοῦσαν μὲ ἕνα στεφάνι ἀπὸ φύλλα ἐλιάς. Ἀγαποῦσαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἕναν ἀθλητισμό, ποὺ γύμναζε ὄχι μόνο τὰ πόδια, ἀλλὰ ὀ-

λόκληρο τὸ κορμί. Καὶ ὁ σκοπὸς τοὺς ἦταν νὰ ἔχουν γερὰ κορμιά, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ὑπερασπίζουν τὴν πατρίδα τους σὲ καιρὸ πολέμου. Αὐτὸς ἦταν ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμὸς, ἕνας ἀθλητισμὸς ἄξιος προσοχῆς καὶ μιμῆσεως, τουλάχιστον ἀπὸ μᾶς τοὺς Ἕλληνες, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ γυμναζώμαστε κατὰ τὰ ἀρχαῖα πρότυπα, καὶ ὄχι νὰ μιμούμεθα ὅ,τι μᾶς σερβίρουν οἱ ξένοι λαοί, ποὺ κι' αὐτὸ τὸν ἀθλητισμὸ τοὺς τὸν ἔκαναν

ἐμπόριο καὶ ἐκμετάλλευσι. Ἄλλὰ πιὸ πολὺ ἀπὸ τὶς σωματικὲς ἀσκήσεις οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἐκτιμοῦσαν κάτι ἄλλο. Ὡς ἀνώτερη νίκη, εἶχαν τὴ νίκη τῆς ἀρετῆς.

Δικό τους ρητὸ ἦταν: «Ὑψιστὴ νίκη εἶναι νὰ νικᾷς τὸν ἑαυτό σου». Ἄλλὰ ποιὸς εἶνε ὁ ἑαυτός μας ποῦ πρέπει νὰ νικήσουμε; Εἶναι ὁ διεφθαρμένος ἑαυτός μας, οἱ κακίες μας, τὰ ἐλαττώματά μας, τὰ πάθη. Θεωρεῖτε εὔκολο νὰ νικήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτό του; Νίκησε λοιπὸν τὶς κακίες, τὰ ἐλαττώματά σου, τὰ πάθη σου καὶ τότε θὰ εἶσαι νικητῆς, ἄξιος νὰ πάρῃς τὸ στεφάνι τῆς δόξης. Ἄλλὰ ... (Συνέχεια στὴν 7^η σελίδα)

ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

Χριστός Ἀνέστη πάτερ Ραφαήλ.

Στις 4 Μαρτίου μπήκα στο νοσοκομείο Γεννημάτων. Ἦμουν χάλια, ἔχω πρόβλημα στα νεφρά μου και εἶπαν οἱ γιατροὶ εἶναι δύσκολα τὰ πράγματα, λόγω ἡλικίας μου 77 χρόνων πὸν εἶμαι, δὲν θὰ ἔχω ἀποτελέσματα και θὰ καταλήξω σὲ αἰμοκάθαρση και παίρνω βαρεία φάρμακα κορτιζόνη και ἄλλα. Βγήκα ἀπὸ τὸ νοσοκομείο και μοῦ εἶπαν κάθε ἑβδομάδα νὰ πηγαίνω. Μοῦ εἶπε τὸ παιδί μου, θὰ ἀντέξεις νὰ πᾶμε και φέτος στὸν Ἅγιο Ραφαήλ στὸ Ἄνω Σούλι τοῦ Μαραθώνα γιὰ νὰ παραγγείλω τοὺς ἄρτους. Τῆς εἶπα ναί. Ἀνέβηκα σιγά-σιγά στὸ Βράχο και προσκύνησα. Κάνω τὸ σταυρό μου και γυρίζω τὸ βλέμμα μου στὸν Ἅγιο Ραφαήλ, και βλέπω τὰ μάτια του νὰ μεγαλώνουν και νὰ μὲ κοιτάζουν δεξιά και ἀριστερά, και εἶπα, κάτι θὰ μοῦ συμβῆ καλό. Στις 17 Ἀπριλίου 2015 πῆγα γιὰ ἐξέταση, και οἱ γιατροὶ βλέπουν τίς ἐξετάσεις μου και λέει ὁ Γιατρός, τὰ στοιχεῖα εἶναι τῆς κυρίας. Οἱ ἐξετάσεις ὅμως δὲν δείχνουν τίποτα. Μείνανε ἄφωνοι γιατί περιμένανε τὰ χειρότερα και πάω καλὰ μὲ τὴ βοήθεια τῶν Ἁγίων, πὸν τοὺς ἔχω προστάτες και σταυρώνωμε κάθε μέρα μὲ τὸ λαδάκι τους.

Φιλῶ μὲ σεβασμὸ τὸ χέρι σας.
Μ.Ζ.

Η ΣΙΓΗ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΟΣΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ

Ὁ Ἱερομόναχος Χριστόδουλος Καπέτας, Γέροντας τοῦ Ἰβηρικοῦ Κελλιοῦ Ἁγίων Πέτρου και Ὀνούφριου, διηγή-

θηκε γιὰ τὴν πρώτη του συνάντηση μὲ τὸν πατέρα Παῖσιο. «Ἀκούγαμε γιὰ τὸν Γέροντα ὅτι μιλά μὲ τὰ ζῶα και τὰ πουλιά, ὅτι πιάνει τὰ φίδια μὲ τὰ χέρια του, ἀλλὰ ἐγὼ προσωπικὰ δὲν τὰ πιστεύω. Θεωροῦσα ὅτι εἶναι λόγια τοῦ κόσμου και λέγονταν γιὰ νὰ ἀποκτήσει ὁ Γέροντας ἀκόμα και φήμη. Ὅταν ἀποφοίτησα ἀπὸ τὴν Ἀθωνιάδα, τὸ 1971, ἀρχὲς Ἰουλίου, μὲ ἕναν πνευματικὸ ἀδελφό μου ὀνόματι Κωνσταντῖνο Λύτρα, ἀπὸ τὴν Κατερίνη, ἐπισκεφθήκαμε τὸν Γέροντα στὸ κελλὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Φθάσαμε ἐκεῖ τὸ πρωί, γύρω στις ἐννιάμισὴ ἡ ὥρα, και μᾶς ὑποδέχθηκε ὁ Γέροντας στὸ ὑπαίθριο Ἀρχονταρῖκι, στὴν ἐλιά. Ἀφοῦ μᾶς κέρασε ἀπὸ ἕνα ξερὸ σύκο και δυὸ-τρὶα φουντούκια και νεράκι, ἄρχισε νὰ μᾶς ὁμιλεῖ γιὰ διάφορα πνευματικὰ θέματα. Ἡ περιοχὴ εἶχε πολλὰ πουλιά, κυρίως ἀηδόνια, τὰ ὁποῖα κελαηδοῦσαν και ἦταν κουραστικά. Μᾶς δυσκόλευαν στὴ συζήτηση. Ὅποτε, σὲ μιὰ στιγμὴ ἀκοῦμε τὸν Γέροντα νὰ λέει – Κοπάστε (δὲν εἶπε σωπάστε) εὐλογημένα, ἀφοῦ βλέπετε ὅτι ἔχω συζήτηση. Ὅταν τελειώσω ἐγὼ, τότε νὰ ἀρχίσετε ἐσεῖς. Αυτόματως τὰ που-

λιὰ «κόπασαν», χωρὶς νὰ κουνη-
θοῦν καθόλου ἀπὸ τὴ θέση τους.
Τόσο ἐντυπωσιασθήκαμε ἀπὸ τὸ γε-
γονὸς αὐτό, ὥστε ἀδυνατούσαμε
στὴ συνέχεια νὰ παρακολουθήσου-
με τὴ συζήτηση. Αὐτὸ ἦταν καὶ μιὰ
μυστικὴ ἀπάντηση σὲ μένα προσω-
πικά, ποὺ εἶχα αὐτὴν τὴν ἀμφιβολία
γιὰ τὸν Γέροντα. Ἄς μὲ συγχωρέσει
καὶ ζητῶ νὰ ἔχω τὴν εὐχή του». (Βί-
ος Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου)

**«ΖΗΤΩ ΤΗΝ ΑΛΕΙΑ ΣΑΣ
ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΩ ΥΠΟ ΤΗΝ
ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»**

Ὁ Φιλέλληνας καὶ ἥρωας Ἴταλὸς
Στρατηγὸς Σανταρόζα συνομιλεῖ μὲ
τοὺς Παπαφλέσσα καὶ Γ. Κουντου-
ριώτη:

- Γιὰ ποῖον λόγο φέρατε τὴν συ-
στατικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Μαυροκορ-
δάτου; Σανταρόζα: Ζήτησα τὴ συ-
νηγορία τοῦ Μαυροκορδάτου, διότι
φοβόμουν μήπως δὲν γίνω ἀποδε-
κτός. - Σᾶς πληροφορῶ ὅτι φθάνετε
σὲ ἄσχημη στιγμή. Ἡ Ἑλλάδα δὲν
μπορεῖ νὰ σᾶς προσφέρει καμμιά ἀ-
μοιβὴ γιὰ τὶς ὑπηρεσίες σας. Σαντα-
ρόζα: Γνωρίζω ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἔχει ἀ-
νάγκη καὶ τοῦ τελευταίου στρατιώ-
τη καὶ δὲν θὰ δεχόμουν καμμιά ἀ-
μοιβὴ γιὰ τὶς ὑπηρεσίες μου. - Ἡ
Ἑλλάδα σᾶς εὐχαριστεῖ, ἀλλὰ μένει
νὰ τακτοποιηθεῖ ἓνα σοβαρὸ ζήτη-

μα. Βλέπω ὅτι φέρετε στολὴ μὲ βαθ-
μὸ ἀξιωματικοῦ. Ποῖον βαθμὸ ζητᾶ-
τε νὰ καταλάβετε στὸν ἑλληνικὸ
στρατό; Σανταρόζα: Τὸν βαθμὸ τοῦ
στρατιώτη. - Τοῦ ἀπλοῦ στρατιώτη;
Μὰ δὲν εἴσθε ἀξιωματικός; Σαντα-
ρόζα: Μάλιστα, στὴν πατρίδα μου
εἶμαι ἀξιωματικός, τὸν βαθμὸν αὐ-
τὸν τὸν ἀπέκτησα, ἀφοῦ γνώρισα
τὴν κακουχία καὶ τὴ δυστυχία τοῦ
στρατιώτη, τὴν πείνα, τὸν τραυμα-
τισμὸ καὶ τὴ φυλακὴ, καὶ καμμιά
κακουχία στρατιώτη δὲν μοῦ εἶναι
ἄγνωστη. Τὴ στιγμή αὐτὴ ἡ Ἑλλάδα
ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στρατιώτες καὶ
παρακαλῶ νὰ μὲ δεχθεῖτε ὡς ἀπλὸ
στρατιώτη. - Καὶ τί βαθμὸ εἴχατε
στὴν πατρίδα σας; Σανταρόζα:
Στρατηγὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν στρα-
τιωτικῶν. (κατάπληκτος ὁ Παπα-
φλέσσας τὸν ρώτησε) - Καὶ πῶς ὀ-
νομάζεσθε; Σανταρόζα: Σαντόρε Σα-
νταρόζα. Ἀφοῦ μὲ δεχθήκατε, σᾶς
παρακαλῶ νὰ μὲ στείλετε στὴ Σφα-
κτηρία, διότι ὁ Μαυροκορδάτος μὲ
πληροφόρησε ὅτι χρειάζονται ἄν-
δρες ἐκεῖ. (Ὁ Γ. Κουντουριώτης κα-
τακόκκινος ἀπὸ συγκίνηση καὶ
ντροπὴ ἀγκάλιασε τὸν Σανταρόζα).
Ἐπίλογος: Τὴν 7^η Μαΐου 1825 ὁ ἐπι-
κεφαλῆς τῆς ἄμυνας τῆς Σφακτηρί-
ας Ἀναγνωσταρᾶς ζήτησε ἐνισχύ-
σεις. Μεταξὺ τῶν 100 ἀνδρῶν ποὺ
πῆγαν ἐκεῖ ἦταν καὶ ὁ Σανταρόζα.
Τὴν ἐπόμενη ὁ Ἴμπραῆμ κατέλαβε
τὴν Σφακτηρία. Ὁ Σανταρόζα βα-
ριά τραυματισμένος συνέχισε νὰ μά-
χεται ἕως ὅτου τὸν σκότωσε Αἰγύ-
πιος στρατιώτης. Αὐτὸς ψάχνοντας
τὸ νεκρὸ σῶμα γιὰ χρήματα βρῆκε
τὴ σφραγίδα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
στρατιωτικῶν τῆς Ἰταλίας Σαντόρε
Σανταρόζα. Ἀπὸ τὴν σφραγίδα αὐ-
τὴ βεβαιώθηκε γιὰ τὸ τέλος του ὁ
φίλος του Καλένιο, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔρ-
θει στὴν Ἑλλάδα μαζί μὲ τὸν Σαν-

ταρόζα. Στη Σφακτηρία στήθηκε μνημείο προς τιμή των αγωνιστών, όπου είναι γραμμένο και το όνομα του Σανταρόζα. (Παρακαταθήκη, τεύχος 94, σελίς 11)

Η ΑΝΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΕΒΑΣΜΟΥ

Ἡ ἀναίδεια καὶ ἡ ἔλλειψη σεβασμοῦ εἶναι χαρακτηριστικὰ συμπεριφορᾶς ποὺ ἱστορικὰ ἐκδηλώνονται πάντα σὲ περιόδους κοινωνικῆς κρίσης, κατάρρευσης καὶ παρακμῆς. Ἡ ἀναίδεια ἐκφράζει τὴν ἀναισχυντία, τὴν ξεδιαντροπία, τὴν ἔλλειψη κάθε συστολῆς, τὴν ἀπουσία τῆς αἰδοῦς (τῆς ἐντροπῆς, τοῦ σεβασμοῦ). Τὸ ἐρώτημα σήμερα εἶναι πῶς μπορεῖ νὰ σταθεῖ ἀκλόνητος καὶ ἀλώβητος ἕνας ἄνθρωπος, μέσα σὲ ὄλα αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν καθημερινὰ καὶ ποῖδες καὶ πῶς μπορεῖ νὰ ἀναλάβει τὴν καθοδήγηση καὶ διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων ἀνθρώπων, ὅταν τὰ πάντα γύρω του ἀμφισβητοῦνται, ὅταν ἡ ἴδια ἡ Πολιτεία δὲ σέβεται τοὺς πολίτες, ὅταν οἱ πολίτες γίνονται συμφεροντολόγοι καὶ ἀτομιστές, ὅταν οἱ μικροὶ ἀσεβοῦν καὶ ἐπικρίνουν τοὺς μεγάλους, μὲ συνέπεια νὰ συντηρεῖται ἕνας φαῦλος κύκλος ἀσυνεννοησίας, ἀναισχυντίας καὶ παντελοῦς ἔλλειψης σεβασμοῦ τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἄλλον. Ἀσφαλῶς, δὲν ὑπάρχουν εὐκόλες συνταγές. Ὁ σεβασμὸς ξεκινάει ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἀπὸ τὴν οἰκογένεια. Γιατί ἀποτελεῖ ἔμφυτο χαρακτηριστικὸ τοῦ ἀνθρώπου, μιὰ ἀγαθὴ καὶ βαθιὰ προαίρεση, ποὺ χρειάζεται νὰ σκύψεις μὲ ὑπομονὴ καὶ ἀγάπη, νὰ τὴν ποτίσης μὲ τὰ θεῖα νάματα καὶ νὰ τὴν ἀνασύρεις στὴν ἐπιφάνεια ἀκμαία καὶ ἀειθαλῆ (μὲ θάρρος). Πρῶτιστα, οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ ἐκδηλώνουν ἔμπρακτα τὸ σεβα-

σμὸ μετὰξὺ τους καὶ πρὸς τὰ παιδιά, μέσα ἀπὸ ἐκδηλώσεις στοργῆς, ἀγάπης καὶ ἀλληλοκατανόησης, νὰ εἶναι πράγματι ἐκεῖ, ψυχὴ τὲ καὶ σῶματι, ὄχι μὲ ἐντολὲς καὶ παραινέσεις μέσα ἀπὸ τὸ κινητὸ τηλέφωνο ἢ ὕστερα ἀπὸ μιὰ σύντομη διακοπὴ ἀπὸ τὴν ἐνασχόλησή τους μὲ τὸ διαδίκτυο. (Σύνδεσμος, τεύχ. 496, σελ. 50)

ΜΑΘΗΜΑΤΑ «ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ» ΑΠΟ ΤΑ ΖΩΑ

Στὴ φρικτὴ ἐποχὴ τῆς ἀποστασίας τῶν ἔσχατων ἔφτασαν οἱ ἄνθρωποι στὴν ἔσχατη κατάντια νὰ μὴ λειτουργοῦν οὔτε μὲ τὰ ἐνστικτὰ τους. Κλασσικὸ παράδειγμα τὸ ὀλοένα καὶ περισσότερο διογκούμενο φαινόμενο τῆς γονικῆς ἀσπλαχνίας. «Μητέρες» κάνουν ἔκτρωση ἐλαφρὰ τὴ καρδιά, σὰν νὰ ἔκοψαν τὰ μαλλιά τους! Πετοῦν τὰ ἀνεπιθύμητα νεογέννητα στὰ σκουπίδια, σὰν ἄχρηστα καὶ ἐπιβλαβῆ ἀπορρίματα! «Πατέρες» καὶ «μητέρες» ἐγκαταλείπουν σύζυγο καὶ παιδιά γιὰ τὰ «μάτια» τῶν ἐρωμένων του! Αὐτὰ στὸν «κόσμο» τῶν ἀνθρώπων, γιατί στὸν «κόσμο» τῶν ζώων τὰ πράγματα εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὰ, διότι τουλάχιστον, αὐτὰ λειτουργοῦν καὶ συμπεριφέρονται σύμφωνα μὲ τὰ ἐνστικτὰ τους, ποὺ τὰ προίκισε ὁ Δημιουργὸς γιὰ νὰ ἐπιβιώνουν! Ἐνα πρόσφατο γεγονόςὸς σόκαρε κυριολεκτικὰ. Στὴ Χιλὴ προκλήθηκε μιὰ με-

γάλη πυρκαγιά, η οποία αποτέφρωσε μία τεράστια περιοχή. Ανάμεσα στις φονικές φλόγες βρέθηκε μία σκυλίτσα με τα κουτάβια της. Βλέποντας τὸν κίνδυνο, ἔσκαψε μετὰ τὰ νύχια της βαθὺ λάκκο, ὅπου τὰ ἔβαλε καὶ τὰ κάλυψε μετὰ τὸ σῶμα της γιὰ νὰ τὰ προστατέψει. Τελικὰ τὰ ἔσωσε, μετὰ σοβαρὰ ἐγκαύματα γιὰ τὴν ἴδια. Οἱ πυροσβέστες δὲν πίστευαν στὰ μάτια τους, βλέποντας τὴ χαρὰ τῆς σκύλας μάνας, ποὺ σώθηκαν τὰ «παιδιά» της, παρὰ τοὺς ἀφόρητους πόνους της! Ἔρχονται, δυστυχῶς, τὰ ἄλογα ζῶα, γιὰ νὰ μᾶς διδάξουν τὴν ἀνθρωπιά, τὴν ὁποία ἐμεῖς θυσιάσαμε στὸν εἰδωλολατρικὸ βωμὸ τοῦ ἐγκωκεντρισμοῦ μας.

ΟΥΤΕ ΠΕΝΤΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

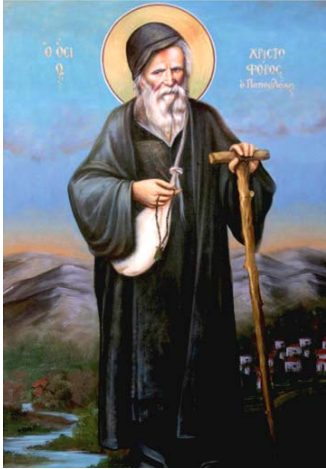

Μετὰ ἀπὸ τὴν πτώση τῆς Βασιλεύουσας ὁ Μωάμεθ ὁ Β΄ ἐγκαταστάθηκε στὸ «ἱερὸν παλάτιον» τοῦ Κωνσταντίνου. Χαρούμενος καὶ ἐνθουσιασμένος γιὰ τὸ μεγάλο στρατηγικὸ κατόρθωμα τῆς Ἀλώσεως τῆς Πόλης, παρέθεσε πλούσιο γεῦμα στοὺς στρατηγούς καὶ ἀξιωματικούς του. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ γεύματός τους ὅμως, ξαφνικὰ πρόσεξε σὲ ἓναν τοῖχο τοῦ δωματίου νὰ

ἐμφανίζεται μία παλάμη μετὰ ἀνοιχτὰ τὰ πέντε δάκτυλά της πρὸς αὐτόν. Πάγωσε ἀπὸ τὸν φόβο του καὶ ρώτησε τοὺς ἄλλους συνδαιτημόνες του ἔαν τὴν βλέπουν καὶ αὐτοί. Αὐτοὶ τοῦ εἶπαν ὅτι τὴν βλέπουν, ἀλλὰ δὲν ξέρουν τί μπορεῖ νὰ σημαίνει. Ρώτησε λοιπὸν τοὺς μάγους καὶ σοφούς ποὺ εἶχε στὴν ὑπηρεσία του νὰ τοῦ ἐρμηνεύσουν τί σημαίνει ἡ ἀνοιχτὴ παλάμη ποὺ βλέπει, ἀλλὰ κανεὶς δὲν μπόρεσε νὰ τοῦ δώσει μία ἀπάντηση. Τότε, κάποιος μάγειρας χριστιανὸς τοῦ εἶπε νὰ βρεῖ ἓναν χριστιανὸ ἅγιο καὶ αὐτὸς θὰ τοῦ πεῖ τί πραγματικὰ σημαίνει. Ἐψάξε καὶ τελικὰ βρῆκε κάποιον ἅγιο ποὺ τοῦ ὑπέδειξαν οἱ ἐναπομείναντες χριστιανοὶ τῆς Πόλης. Ὁ ἅγιος αὐτὸς ἦταν ὁ Γεώργιος (Γεννάδιος) Σχολάρχης. Τὸν ρώτησε λοιπὸν ὁ Μωάμεθ ἂν γνωρίζει νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τί σημαίνει ἡ ἀνοιχτὴ παλάμη ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ βλέπει μπροστὰ του. Τοῦ εἶπε ὁ Σχολάρχης ὅτι πρέπει νὰ τοῦ δώσει περιθώριο 7 ἡμερῶν γιὰ νὰ νηστεύσει καὶ νὰ παρακαλέσει τὸ Θεὸ νὰ τοῦ φανερώσει τί σημαίνει, καὶ ἀφοῦ γίνει αὐτό, θὰ ῥθει νὰ τοῦ τὸ πεῖ. Πράγματι, μετὰ ἀπὸ 7 ἡμέρες ὁ Γεώργιος Σχολάρχης παρουσιάζεται μπροστὰ στὸ Σουλτάνο καὶ τοῦ λέει: ὁ Θεὸς μοῦ εἶπε: Τὰ πέντε ἀνοιχτὰ δάκτυλα ποὺ βλέπεις σημαίνουν ὅτι, ἔαν πέντε ἀληθινοί, πραγματικοὶ χριστιανοὶ βρισκόντουσαν μέσα στὴν Πόλη, ἐσὺ δὲν θὰ τὴν καταλάβανες ποτέ. Μόλις τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ Μωάμεθ τρόμαξε καὶ ἀμέσως χάθηκε ἡ ἀνοιχτὴ παλάμη ποὺ ἔβλεπε μπροστὰ του μέχρι ἐκείνη τὴν ὥρα. Πέντε ἀληθινοὶ χριστιανοὶ δὲν ὑπῆρχαν μέσα στὴν Κωνσταντινούπολη πρὶν αὐτὴ πέσει στὰ χέρια τῶν Ἀγαρηῶν. Ὁ Θεὸς πάντοτε μετροῦσε πόσους ἐνάρετους

άνθρώπους έχει ή κάθε πόλη πριν την αφήσει να καταστραφεί και να άρει την προστασία του από αυτή. Η Κωνσταντινούπολη έπεσε. Το σκοτάδι άπλώθηκε σε όλη την Ευρώπη. Η ήμισέληνος άνέτειλε κρύβοντας το λαμπρό φώς του ήλιου.

Ο ΠΑΠΟΥΛΑΚΟΣ

κοπρώνας. Άλλα δέν έφταιγε μονάχα ή γυναίκα για το κατάντημά της. Πόρνοι ήσαντε και όσοι πλαγιάσανε μαζί της. Γιατί λοιπόν είναι δίκιο να πομπέψουμε την άδύναμη γυναίκα, χωρίς να πομπέψουμε μαζί της και τους πόρνους αγαπητικούς της; Τοϋτο είχε στο νοϋ του ο Χριστός μας όταν κάλεσε τον άκριμάτιστον να πετροβολήσει. Κανένας όμως δέν πετροβόλησε, γιατί κανένας από τους άνελέητους αυτούς κριτές της πόρνης δέν ήταν καθαρός. Δέν είναι δικαιοσύνη για ένα κρίμα που κανανε δυο μαζί, ο ένας να το πλερώνει κι' ο άλλος να παρασταίνει τον κριτή και τον μπόγια. Ο Χριστός όμως με το λόγο που είπε δέν έσωσε μονάχα τη ζωή μιās πόρνης, αλλά έσωσε την ψυχή της. Και δέν έσωσε μονάχα τη δική της ψυχή, αλλά και εκείνων που είχαν σηκώσει την πέ-

τρα να την πετροβολήσουν και μόλις άκουσαν το λόγο του Χριστού, άφησαν τις πέτρες να πέσουν από τα χέρια τους. Όσες πέτρες πέσανε παρατημένες, τόσο ξαλαφρώσανε την ψυχή τους οι άμυαλοι και άνίδεοι εκείνοι άνθρωποι.» Διδαχή του Χριστοφόρου Παπουλάκου. Ο Μοναχός Χριστόφορος Παναγιωτόπουλος ή Παπουλάκος (1770-1861) ήταν ένας νέος άπόστολος του Έλληνισμού και της Όρθοδοξίας. Ό,τι έργο έκανε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός στη Βόρεια Ελλάδα το πραγματοποιήσε ο Παπουλάκος στην Κεντρική Ελλάδα. Είχε περιοδεύσει σε όλη την Πελοπόννησο, στην Άττική και σε πολλά νησιά, όπως στις Σπέτσες, στην Ύδρα, στον Πόρο και στην Έλαφόνησο, διδάσκοντας το Λόγο του Θεού. Οί Διδαχές του ήταν βάλσαμο και έλπιδα για όλους. Παντού στηλίτευε τις προσπάθειες της ξενόφερτης βαυαρικής έξουσίας και των προστατών αυτής, που προσπαθοϋσαν να αλλοιώσουν την ελληνορθόδοξη παράδοσή μας. Με το λόγο του μεταμόρφωνε το λαό, ώστε να επικρατεί άγάπη, δικαιοσύνη και συγχώρηση. Άπ' όπου περνούσε εξαλειφόταν ή ζωοκλοπή, ή δενδροκοπία, ή ψευδορκία, ή πορνεία κ.τ.λ. Δυστυχώς, ή Κυβέρνηση και δια των πιέσεών της ή Ίερά Σύνοδος άντέδρασαν στο έργο του. Στρατός και στόλος, έκστρατία όλόκληρη, άπεστάλησαν έναντίον του Παπουλάκου, για να καταστείλουν το δήθεν «κίνημά» του. Τελικά, έγκλείστηκε στη φυλακή και κατόπιν, παρόλο που δέν δικάστηκε, περιορίστηκε σωματικώς δια βίου, περιφρουρούμενος, σε Ίερά Μονή στη Θήρα και άργότερα στην Άνδρο, όπου και κοιμήθηκε όσιακώς στις 18 Ίανουαρίου 1861.

ΝΙΚΗΤΑΙ (Συνέχεια από την 1^η σελίδα)

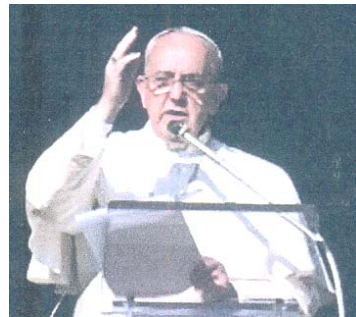
... υπάρχουν τέτοιοι νικηταί; Ὑπάρχουν. Εἶναι οἱ ἥρωες τοῦ πνεύματος. Εἶναι οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ὁμολογηταὶ τῆς πίστεως. Εἶναι οἱ γενναῖοι ἄθληταὶ τῆς ἀρετῆς, **εἶναι οἱ ἅγιοι Πάντες**. Ναί, οἱ ἅγιοι Πάντες εἶναι νικηταὶ στὸν πιὸ ὠραῖο καὶ σπουδαῖο ἀγῶνα ποὺ καλεῖται νὰ δώσῃ ὁ ἄνθρωπος στὸν κόσμον αὐτό. Νίκησαν τὸν πιὸ μεγάλο καὶ επικίνδυνον ἐχθρό, νίκησαν τὴν ἁμαρτία. Καὶ ἦταν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ νέες καὶ μικρὰ ἀκόμα παιδιὰ. Τὴ νίκησαν μὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Τὴ νίκησαν παίρνοντας δύναμι ἀπὸ τὸ Χριστό. Νὰ μετρήσουμε τοὺς νικῆτας αὐτούς; Εἶναι ἀναρίθμητοι. Ἐφάσῃ ἡ ὥρα τοῦ ἀγῶνα ἐναντία στὴν ὑπερηφάνεια, στὴν κενοδοξία, στὴν φιλαργυρία, στὴν πορνεία, στὸν θυμὸ, τὸν φθόνον, τὴν λαίμαργία, τὴν ὀκνηρία καὶ τὴν ἀμέλεια. Ἐμπρὸς λοιπόν! Μᾶς φωνάζει ἡ σάλπιγγα τοῦ ἀγῶνος. Χριστιανοί, ἀγωνισθῆτε ἐναντίον τῶν παθῶν! Νικήσετε μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ τὴν ἁμαρτία, καὶ θὰ εἶσθε ἄξιοι τῆς οὐράνιας δόξας.

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΜΕΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Ἔρχεται μία εἶδηση ποὺ ἐπιβεβαιώνει τοῦ λόγου τὸ ἀληθές: «Ὁ Τζῶν Χόλντρεν, ἐπιστημονικὸς σύμβουλος τοῦ Μπαράκ Ὀμπάμα, ὑποστηρίζει τὴ μείωση τοῦ πληθυσμοῦ στὸ ἓνα δισεκατομμύριον καὶ γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ εἰσάγονται χημικὲς οὐσίες στὴν τροφή καὶ στὸ νερὸ μας γιὰ νὰ μᾶς «ξεκάνουν» πρὶν τὴν ὥρα μας. Θὰ πρέπει νὰ ἀναρωτιόμαστε τί συμβαίνει μὲ τὴν πολιτικὴ ἐλίτ ἀνὰ τὸν πλανήτη. Ἴ-

σως δὲν χρειάζονται χημικὲς οὐσίες, γιὰ νὰ μᾶς «ξεκάνουν». Ἡ τεχνητὴ φτώχεια στὸν «τρίτον κόσμο» ἢ ὁποῖα ἀποδεκατίζει κυρίως τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν (νόμιμων παῖδ) ἐκτρώσεων στὸν «πολιτισμένο» κόσμο, ἀρκοῦν γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὰ σχέδιά τους! Ἀλλὰ ζεῖ Κύριος ὁ Θεὸς καὶ μπορεῖ νὰ ματαιώσει τὰ σατανικὴν σχέδιά τους! (Ὁρθόδοξος Τύπος 8-5-15, σελὶς 9)

ΠΑΠΑΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ: ΚΟΡΑΝΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ... ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΑΓΜΑ

Ὁ Πάπας τῆς Ρώμης Φραγκίσκος, μιλώντας στὶς 3 Ἰουνίου ἀπὸ τὸν κλασικὸ ἐξώστη τοῦ Βατικανοῦ στὸ κοινὸ ποὺ βρίσκονταν στὴν πλατεία τοῦ Ἁγίου Πέτρου, δήλωσε μὲ ξεκάθαρο τρόπο πὼς θεωρεῖ ὅτι ἡ Ἁγία Βίβλος εἶναι τό... ἴδιο πράγμα μὲ τὸ Κοράνι τῶν μουσουλμάνων. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν παπικῶν ὅμως δὲν ἀρέστηκε σὲ αὐτὴ τὴν δήλωση. Προχώρησε ἀκόμα περισσότερο **ισχυριζόμενος πὼς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Γιαχβὲ καὶ ὁ Ἀλλάχ, εἶναι τό... ἴδιο πράγμα**, δηλαδὴ διαφορετικὰ ὀνόματα τοῦ ἴδιου Θεοῦ. Φυσικὰ ὑπῆρξε καὶ ἡ οἰκουμενιστικὴ στήριξη αὐτῶν τῶν πρωτοφανῶν ἀναφορῶν, πὼς ἐπὶ χρόνια ὁ πόλεμος **χώρισε τοὺς ἀνθρώπους διάφορων θρησκειῶν καὶ τώρα ἦρθε ἡ ὥρα τῆς... «ἐνότητας»** καὶ τῆς σύγκλισης τῶν

θηρησκευτικῶν δογμάτων. (Πηγή: defencenet.gr). **Σχόλιο:** Τί σχέση καὶ ὁμοιότητα ἔχει τὸ Κοράνι, τὸ ὁποῖο βασιζέται στὸ μίσος καὶ τὴ βία (π.χ. Κοράνι, 8:12 «**Θὰ σπείρω τὸν τρόπο στὶς καρδιὲς τῶν Ἄπιστων: τσακίστε τοὺς λαιμούς τους, καὶ σακατέψτε τὰ ἀκροδάχτυλά τους.**») μὲ τὴ διδασκαλία τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μας: (Δλ. 6,27) «**Νὰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, νὰ ἀγαθοποιεῖτε σὲ ἐκείνους ποὺ σᾶς μισοῦν, νὰ εὐλογεῖτε ἐκείνους ποὺ σᾶς καταρῶνται καὶ νὰ προσεύχεσθε γιὰ ἐκείνους ποὺ σᾶς βλάπτουν.**» Πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Ἀλλάχ, ποὺ πρεσβεύουν τὰ ἀντίθετα, νὰ εἶναι ὁ ἴδιος Θεὸς μὲ ἄλλο ὄνομα; Πόσο πιὸ ξεκάθαρα πρέπει νὰ μιλήσει ὁ Πάπας γιὰ νὰ καταλάβει κανεὶς ὅτι τὰ σχέδιά του εἶναι ἀντιχριστιανικὰ καὶ σατανοκίνητα;

ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ

Ἐνας χωρικός εἶχε προσκληθεῖ σὲ ἓνα συμπόσιον. Καθόταν στὸ τραπέζι ἀνάμεσα σὲ ἄλλους προσκεκλημένους ὑψηλῆς κοινωνικῆς τά-

ξης. Τὸ γεῦμα ἄρχισε χωρὶς κανένας νὰ αισθανθεῖ τὴν ἀνάγκη νὰ προσευχηθεῖ. Μόνο ὁ χωρικός ἔκανε τὸ σταυρὸ του καὶ σιωπηλὰ εὐχαρίστησε τὸν Θεό. Τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς καλεσμένους στὸ τραπέζι, βέβαιος γιὰ τὴν ὑπεροχὴ τοῦ ἑαυτοῦ του, εἶπε εἰρωνικά: «Ἀγαπητὲ φίλε, ἐσεὶς στὴν ὑπαιθρο διατηρεῖτε ἀκόμα τὴν συνήθεια νὰ προσεύχεσθε». «Ὅχι», ἀπάντησε ὁ χωρικός, «δὲν μπορῶ νὰ τὸ πῶ αὐτό». «Ὡ!», εἶπε ὁ ἄλλος μὲ θριαμβευτικὸ τόνο, «τότε ἴσως μόνο οἱ γέροι νὰ προσεύχονται καὶ οἱ καθυστερημένοι». «Δὲν εἶναι ἔτσι», ἤταν ἡ ἀπάντηση. «Κοιτάξτε, στὸ σταῦλο μου ἔχω μιὰ γουρουνά με ἑπτὰ γουρουνάκια. Κι' αὐτὰ δὲν προσεύχονται. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ τὰ τετράποδα, καθένας μας εὐχαριστεῖ τὸν Δημιουργὸ γιὰ τὴν τροφή καὶ τὸ νερὸ ποὺ μᾶς δίνει». Ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκείνη ὁ ἄνθρωπος τῆς πόλης σταμάτησε νὰ τὸν ἐνοχλεῖ.

ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Κυριακὴ: 7.30 – 10.15 π.μ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἀγίου Λειψάνου

Κάθε Τετάρτη στὶς 6.30 μ.μ.
(τὸν μῆνα Ἰούνιο)

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ

9.00 – 1.00 πρῶι ἀνοικτὰ

1.00 – 5.00 Μεσημέρι κλειστὰ

5.00 – 7.00 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτητῆς: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σούλι Μαραθῶνας, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντῆς: Ἀρχιμ. Ραφαήλ Ἀλιπαραμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς

Διεύθυνση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.